

עפ"ג 8333/01/22 - נתנאל בן משה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד הנשיאה רויטל יפה-כ"ץ - אב"ד כבוד
השופט יואל עדן כבוד השופטת רחל תורן
01 יוני 2022
עפ"ג 8333-01-22
ע"פ 5746-01-22

נתנאל בן משה
ע"י ב"כ עו"ד איליה דבירין
בעפ"ג 8333-01-22
בע"פ 5746-01-22

נגד

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד תהילה גלנטה
בעפ"ג 8333-01-22
בע"פ 5746-01-22

פסק דין

השופט יואל עדן:

ערעור וערעור שכנגד על גזר הדין של בית משפט השלום.

המערער בעפ"ג 8331-01-22 יקרא להלן "**המערער**" או "**המשיב**", והמערערת בעפ"ג 5746-01-22 תיקרא להלן "**המערערת**" או "**המשיבה**".

כתב האישום המתוקן וההסדר

1. המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן הכולל 12 אישומים, מספריהם - 1, 4, 5, 7, 8, 9-12, 14, 16, 17, בעבירות הבאות:

באישום הראשון: פגיעה בסימן מסחר לשם סחר ללא רשות - לפי סעיף 60(א)(1) לפקודת סימני מסחר (נוסח חדש), התשל"ב - 1972 ("**פקודת סימני מסחר**"), איסור ייצור שיווק או החזקה לשם שיווק של תכשיר או חומר גלם שיש בהם כדי להטעות בניגוד להוראות סעיף 47א + 47ה לפקודת הרוקחים (נוסח חדש), התשמ"א - 1981 ("**פקודת הרוקחים**") (שתי עבירות), החזקת תכשיר לשם שיווק בסיטונאות - לפי סעיף 42א(א) לפקודת הרוקחים (שתי עבירות), ייצור תכשיר בתנאים לא נאותים - לפי סעיף 42ד(א) לפקודת הרוקחים.

עמוד 1

באישום הרביעי: קשירת קשר לעשות עוון - לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ("חוק העונשין"), טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעיל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין.

באישום החמישי: טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעיל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, איסור מכירת תכשיר מרשם אלא על ידי רוקח - לפי סעיף 42(א) לפקודת הרוקחים.

באישום השביעי: טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעיל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, איסור מכירת תכשיר מרשם אלא על ידי רוקח - לפי סעיף 42(א) לפקודת הרוקחים, קבלת דבר במרמה - לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

באישום השמיני: טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעיל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, קבלת דבר במרמה - לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, איסור מכירת תכשיר מרשם אלא על ידי רוקח - לפי סעיף 42(א) לפקודת הרוקחים.

באישום התשיעי: טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעיל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, איסור מכירת תכשיר מרשם אלא על ידי רוקח - לפי סעיף 42(א) לפקודת הרוקחים, מוכר, משכיר, מפיץ טובין לפי מסחר - לפי סעיף 60(א)(3) פקודת סימני מסחר.

באישום העשירי: טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעיל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, איסור מכירת תכשיר מרשם אלא על ידי רוקח - לפי סעיף 42(א) לפקודת הרוקחים, קבלת דבר במרמה - לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, איסור ייצור שיווק או החזקה לשם שיווק של תכשיר או חומר גלם שיש בהם כדי להטעות בניגוד להוראות סעיף 47 + 47ה לפקודת הרוקחים.

באישום האחד-עשר: טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעיל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, איסור מכירת תכשיר מרשם אלא על ידי רוקח - לפי סעיף 42(א) לפקודת הרוקחים.

באישום השניים-עשר: טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעיל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, איסור מכירת תכשיר מרשם אלא על ידי רוקח - עבירה לפי סעיף 42(א) לפקודת הרוקחים.

באישום הארבע-עשר: טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעיל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, איסור מכירת תכשיר מרשם אלא על ידי רוקח - לפי סעיף 42(א) לפקודת הרוקחים.

באישום השישה-עשר: טיפול רשלני בתרופות או בחומר רעיל - לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין, איסור מכירת תכשיר מרשם אלא על ידי רוקח - לפי סעיף 42(א) לפקודת הרוקחים.

באישום השבעה-עשר: השמטת הכנסה במזיד - לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) - התשכ"א - 1961 ("פקודת מס הכנסה"), זיוף פנקסים - לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה, שימוש במרמה ותחבולה - לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.

על פי כתב האישום:

בחלק הכללי של כתב האישום מתואר כי המערער בעל עסק לממכר תוספי תזונה החל מיום 30.5.20 בחדר כושר ("בודי שיפ"), וכן בעל נקודת מכירה לממכר תוספי תזונה בחדר כושר נוסף ("פרופיט").

המערער עוסק בפיתוח גוף, והינו דמות מוכרת בקהילת מפתחי הגוף ("באדי בילדיניג") בישראל. ככזה, רכש לעצמו המערער מוניטין בקרב הקהילה, כמי שמבין ובקיא בשיווק, מכירה ושימוש בתכשירים המסייעים לבניית מסת שריר, לשם הגדלת נפח השרירים בגוף. בנוסף, עבד המערער כמאמן כושר ונהג ליעץ באשר לכושר ותזונה.

המערער, אינו רוקח, ואינו בעל השכלה רפואית כלשהי.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, ייצר המערער, החזיק ושיווק ומכר, הן למפיצי משנה והן ישירות ללקוחות, תכשירים שהינם "סטרואידים אנאבוליים", ותכשירים נוספים וזאת כאשר הוא אינו בעל היתר או רישיון לעסוק בייצור, שיווק או מכירת תכשירים.

"סטרואידים אנאבוליים", הינם תכשירים המשמשים לפיתוח מסת שריר ושיפור ביצועים ספורטיביים. תכשירים אלה, אינם מאושרים לשימוש או שיווק על ידי משרד הבריאות, שכן הם מהווים סכנה של ממש לבריאות המשתמש ועלולים לגרום לתופעות התקפי לב ומוות, היווצרות קרישי דם, עליה בסיכון למחלות לב חסימתיות, עליה בלחץ דם, ירידה בפוריות, אקנה, התקרחות, דלדול אשכים, הגדלת חזה, הגדלת הפרוסטטה, ירידה בספירת הזרע, הגברה של ייצור כדוריות אדומות בדם, ציסטות מסכנות חיים בכבד, הופעת גידולים סרטניים, כשל כלייתי וכן השפעות נפשיות כגון דכאון, תנודתיות במצב הרוח, אגרסיביות, אלימות ותוקפנות, מאניה, דמנציה.

סיכון יתר קיים, כאשר המשתמש נוטל תכשירים מסוג סטרואידים אנאבוליים בזמן נטילת תרופות נוספות דבר אשר עלול להביא לתוצאה של החמרת תופעת הלוואי עד כדי סיכון חיי אדם.

תכשירים הנצרכים יחד עם סטרואידים אנבוליים מטרם להאיץ את חילוף החומרים, להמריץ ולשפר ערנות. גם אלה הינם תכשירים רפואיים האסורים לייצור, שיווק או מכירה שלא באמצעות רוקח מורשה בבית מרקחת, וחייבים במרשם רופא ("תכשירים נלווים").

הן סטרואידים אנאבוליים והן תכשירים נלווים, ניתנים לצריכה בטבליות או בהזרקה, ולשם צריכתם נדרש הליך ייצור

במהלכו מעובד התכשיר מאבקה או ג'ל שהינם חומר גלם - לטבילות במינונים שונים או לנוזל אותו ניתן להזריק לגוף.

לאור תופעות הלוואי שפורטו לעיל, סטרואידיים אנאבוליים הינם חומרים מסוכנים, הניתנים במסגרת תרופות המאפשרות ע"י משרד הבריאות, כאשר אופן ומינון נטילתם מפורטים במרשם רופא ורכישתם מותרת אך ורק בבית מרקחת מורשה.

המערער ייצר את התכשירים כאמור לעיל, ללא ששמר על תנאי ייצור אחסון וסימון נאותים, המפורטים בתקנות הרוקחים (תנאי ייצור נאותים לתכשירים), התשס"ט - 2008 בכך שייצר את התכשירים ללא שמירה על ניקיון וסניטציה, בקרת איכות מספקת, אבטחה, תיעוד והיגיינה.

Testoviron הינו סימן מסחר הרשום בפנקס רשם סימני המסחר תחת המספר 4580 לגבי טובין מסוג 5 אשר הזכויות בו שייכות לחברת Bayer Intellectual Property GmbH ("סימן המסחר הרשום - באייר").

עוד מתוארת בחלק הכללי, החובה להגשת דוחות על הכנסות וניהול פנקסי חשבונות, והאישום המתייחס לעבירות המס הינו אישום 17, כפי שיפורט להלן.

על פי האישום הראשון - במהלך שנת 2016, שכר המערער מבנה לאחסון ("המחסן"), ובמהלך שנת 2017 כחלק מפעילותו של המערער לייצור, שיווק ומכירה של תכשירים וסמי מרפא, שכר מבנה אחסון נוסף, הניצב ממול למחסן, וזאת לצורך העמדת מכונה לייצור טבילות ("המעבדה").

לקידום פעילותו, רכש המערער במועד הרלוונטי מספקים שונים בירושלים, קלקיליה וסין, מוצרים שונים וביניהם פקקים, ניילון לאטימה בחום, בקבוקים, אמפולות, בליסטרים, מדבקות ואריזות קרטון ("מוצרי אחסון ואריזה").

בהמשך לכך, יבא המערער מסין סטרואידיים אנבוליים באבקה או בג'ל ("חומרי הגלם"), מהם רקח על בסיס מידע שפורסם באתר אינטרנט יחד עם תכשירים ונוזלים שונים, כגון חומרי טעם וצבע, וייצר תכשירים בצורת נוזל או טבילות, כשהוא מסתייע במכונות ובמוצרי אחסון ואריזה. באופן זה ייצר המערער תכשירים המיועדים לשיווק ולמכירה, תכשירים בצורת נוזל המיועד לצריכה באמצעות הזרקת ותכשירים בצורת טבילות.

התכשירים אותם ייצר המערער, יוצרו על ידו במעבדה אותה הקים, תוך שימוש במכונות ליצירת טבילות ולמילוי אמפולות, ללא ששמר על תנאים נאותים לייצור תכשירים מבחינת סניטציה או בקרת איכות כלשהי, וייצרם ללא שהוא רוקח מורשה, וללא שהוא בעל הכשרה רפואית כלשהי.

בנוסף, חלק מהסטרואידיים האנאבוליים אותם יצר המערער, מילא הוא באמפולות זכוכית עליהן הדביק תווית של המותג Testoviron, שהינו סימן מסחר רשום, ובכך סימן לשם מסחר, ללא רשות בעל סימן המסחר, טובין אשר לגביהם נרשם הסימן, וזאת בכוונה להטעות באופן בו האמפולות אותן ייצר המערער, ייחזו כאמפולות של המוצר Testoviron,

המיוצר ע"י חברת באיר.

המערער החזיק במעבדה בחומרי גלם, תכשירים, כלי קיבול ומכשירים המשמשים להכנת תכשירים, ובהם: מכונה לרקחת תמיסות ומילוי אמפולות; מכונה לייצור טבליות; עשרות שקים של אבקות, חומרי גלם, בצבעים שונים, המכילים סטרואידים אנאבוליים אותם ייבא המערער מסין דרך האינטרנט; עשרות אלפי טבליות בתפזורת אשר יוצרו מאות חומרי גלם, בצבעים ובצורות שונים; מאות בליסטרים ריקים ומאות בליסטרים המכילים טבליות בצבעים שונים; מאות בקבוקי זכוכית ופלסטיק ריקים, אשר יועדו למילוי עתידי; מאות אמפולות ריקות, עשרות אמפולות אליהן נוצק נוזל המכיל סטרואידים אנאבוליים, ועשרות אמפולות מפירות המכילות נוזל ונושאות תווית של סימן המסחר הרשום Testoviron, המיועדות לשיווק ומכירה; אלפי פקקים, מדבקות מסוגים שונים; בקבוקים המכילים נוזלי מהילה, וביניהם שמן זרעי ענבים, חומרי טעם, בנזול וצבעי מאכל; וחמש שקיות עירוי (סודיום כלוריד).

במהלך שנת 2017 רקח המערער תרכובת סטרואידים אנאבוליים המכילה חומרים שונים, לכדי תכשיר בצורת נוזל ו/או טבליות, וכל זאת עשה במעבדה, ללא פיקוח על תנאי ייצור התכשיר, וכאשר הוא אינו רוקח מורשה.

בהמשך לכך, לצורך שיווק התכשיר, יצר המערער מותג בשם "blanco farma", בכך שרכש מבית עסק אריזות קרטון עליהן הוטבעו פרטים כוזבים כגון: שמו של המותג "blanco farma" ("בלאנקו"), הרכבו של התכשיר, עובדת ייצור בקנדה, תאריך תפוגה המתבסס על חומר הגלם, ומידע באשר לתנאי אחסון המוצר ומרכיביו, בדומה למידע המצוי על גבי אריזותיה של חברת "פארמה קום" ובאופן שיחזה כאילו התכשיר אותו יצר המערער יוצר ע"י חברת תרופות מורשת ובאופן חוקי ("מצג השווא").

בתאריך 23.11.18 החזיק המערער במעבדה באלפי בליסטרים סגורים המכילים כדורים בצבעים שונים, על גביהם מוטבע המותג "בלאנקו", וכן בעשרות אלפי אריזות ריקות על גביהן מוטבע המותג "בלאנקו" והנחזות להכיל טבליות במינונים שונים.

כל זאת עשה המערער על מנת לשווק ולמכור תכשיר אשר יש עליו פרטים שמהותם להטעות לגבי אותו תכשיר, וייצר תכשיר כשאין הוא ממלא את הדרישות לתנאי ייצור נאותים לתכשירים, הכין תכשירים לשימוש כשהוא אינו רוקח, החזיק תכשיר או חומר גלם לשם שיווק בסיטונאות כאשר אין הוא בית מסחר לתרופות או מוסד מוכר, ובאופן שיש בו להטעות לגבי פרט מהותי בתכשיר או בחומר הגלם.

על פי האישום הרביעי - בשנת 2015 קשרו המערער ולירון וישניביץ ("לירון") קשר לשיווק סטרואידים אנאבוליים באופן שבו המערער היה מספק ללירון תכשירים לשם הפצתם ומכירתם.

לשם קידום הקשר ומימושו שוחח לירון עם המערער במספר הזדמנויות אודות זמינותם, איכותם ותוקפם של סטרואידים אנאבוליים מסוג סטטוסטרון וטרן מבוקבקים, בהתאם לדרישת לקוחותיו של לירון.

החל משנת 2015 ועד לתאריך 23.10.18 במספר רב של הזדמנויות מכר המערער ללירון תכשירים מבוקבקים בסך כולל העולה על 14,856 ₪.

במעשיו אלו קשר המערער קשר עם לירון בכוונה לבצע עוון, וכן שיווק ומכר בסיטונאות תכשיר כאשר הוא אינו בית מסחר לתרופות או מוסד מוכר, וכן מכר (חומר) מסוכן בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו לחבלה.

על פי האישום החמישי - בין המערער לבין אלעד ישנה היכרות מוקדמת הנסבה על פיתוח גוף וייעוץ תזונתי, במסגרתה ייעץ המערער לאלעד ליטול סטרואידים אנאבוליים להגדלת מסת שריר בגוף.

בעשרה עד עשרים מועדים שונים, בין השנים 2016-2018, מכר המערער לאלעד בבודי שייפ סטרואידים אנאבוליים בעלות כוללת של 4,000 - 6,000 ₪, וזאת תוך שהוא מדריך את אלעד אודות מינוני צריכתם.

הסטרואידים אותם מכר המערער לאלעד סופקו באריזות סגורות ובתפזורת, בטבליות ובבקבוק המכיל נוזל.

כתוצאה מצריכת הסטרואידים נגרמו לאלעד תופעות לוואי כגון הקאות, צרבות, חוסר תיאבון, אגרסיביות, רעידות בגוף, התכווצויות שרירים, נוקשות ויובש במפרקים.

על פי האישום השביעי - בשניים - שלושה מועדים שונים, אשר אינם ידועים במדויק למאשימה, בין השנים 2017-2018 מכר המערער לשלמה, בבודי שייפ, סטרואידים אנאבוליים בעלות כוללת של כ-3,000 ₪, ואשר כללו בקבוקים וטבליות.

במעמד המכירה או בסמוך לו, שיווק המערער את הסטרואידים כתכשיר ממקור אירופאי או קנדי ("מצג השווא"). כתוצאה ממצג השווא, סבר שלמה כי מדובר בתכשיר שיוצר כחוק, ולכן רכש מהמערער את התכשיר.

כתוצאה מצריכת הסטרואידים נגרמו לשלמה תופעות לוואי כגון: גודש בפטמות, נשירת שיער הראש, שיעור יתר באיברי הגוף השונים, גבשושיות בעור ופצעי אקנה.

בהמשך לכך, פנה שלמה למערער ושיתף אותו בתופעות הלוואי אותן הוא חווה, או אז ציין המערער כי יש בהן להעיד על אפקטיביות התכשירים.

על פי האישום השמיני - במסגרת התעניינותו של אלכסנדר בפיתוח גוף ובהגדלת מסת שריר, קיבל הוא מאדם אחר את מספר הטלפון של המערער, תוך התייחסות לכך שהמערער מוכר, בין היתר, תרופות וכדורים אותם לא ניתן לרכוש

שלא באמצעות פניה לרופא משפחה.

בהמשך לכך, במהלך חודש אוגוסט 2018, שוחחה בת הזוג של אלכסנדר, יוליה, עם המערער טלפונית, וביררה אודות רכישה של תרופות וסטרואידים אנאבוליים.

בהמשך לכך, בשני מועדים, מכר המערער ליוליה ואלכסנדר, תרופות וסטרואידים אנאבוליים בעלות כוללת של 4,000 ₪, ואלו כללו טבליות, אמפולות ובקבוקים.

במעמד המכירה או בסמוך לו, שיווק המערער את הסטרואידים כתכשירים מקוריים המיוצרים כחוק, והנמכרים בבית מרקחת ("מצג השווא"), ותדרך את אלכסנדר אודות מינוני צריכת הטוסטרון, וכתוצאה ממצג השווא, רכש אלכסנדר את הסטרואידים מהמערער, והשתמש בהם, בסוברו כי מדובר בתכשירים המיוצרים כחוק.

על פי האישום התשיעי - בין המערער לבין עומר היכרות מוקדמות הנסבה על פיתוח גוף.

בין השנים 2014-2015, מכר המערער לעומר, סטרואידים אנאבוליים מסוג אמפולות המפרות את סימן המסחר הרשום Testoviron, וכן תכשירים נוספים בעלות כוללת של 37,570 ₪.

על פי האישום העשירי - בשני מועדים שונים, החל מחודש מאי 2018, מכר המערער לולדימיר, סטרואידים אנאבוליים בעלות כוללת של 2,400 ₪, כאשר כללו מארזים המכילים אמפולות וחפיסות טבליות.

במעמד המכירה או בסמוך לו שיווק המערער את הסטרואידים תחת המותג "BLANCO" כאמפולות תוצרת קנדה, כאשר הוא מציין כי מדובר ב"חברה טובה" ("מצג השווא"). כתוצאה ממצג השווא, רכש ולדימיר את הסטרואידים כאשר הוא סבור שרכש תכשיר אשר יוצר כחוק.

בהמשך, הדריך המערער את ולדימיר אודות מינוני צריכת הסטרואידים ואופן הזרקתם.

על פי האישום האחד עשר - בשישה עשר מועדים שונים, בין התאריכים 17.10.18 - 13.04.16 מכר המערער למהדי, סטרואיד אנאבולי מסוג טסטוסטרון בבקבוקים בסך כולל של 28,864 ₪.

על פי האישום השניים עשר - בין המערער לבין אדיר, היכרות מוקדמת בהיות המערער מאמן כושר ובעל חנות לתוספי מזון בחדר הכושר "בודי שייפ", בו מתאמן אדיר.

בעשרה מועדים בין השנים 2017-2018 מכר המערער לאדיר סטרואידים אנאבוליים בסך כולל של כ-10,000 ₪,

הכוללים טבליות, אמפולות ובקבוקים.

על פי האישום הארבעה עשר - בין המערער לבין מוחמד היכרות מוקדמות בהיות השניים מתחרים כמפתחי גוף. מוחמד הינו בעלים של חנות לתוספי תזונה.

בארבעה מועדים שונים, בין השנים 2017-2018, מכר המערער למוחמד, סטרואידים אנאבוליים בסך כולל של כ- 20,000 ₪, ובתמורה לסחורה מהחנות של מוחמד.

על פי האישום השישה עשר - בין המערער לבין אלירז היכרות מוקדמת, הנסבה על רכישות של תוספי תזונה על ידי המערער מחנות אותה ניהל אלירז עד לשנת 2012, בהיותו מתחרה בפיתוח גוף.

עובר לתאריך 26.1.14 שוחח המערער טלפונית עם אלירז והציע לו לרכוש סטרואידים אנאבוליים, והחל מתאריך זה ועד לתאריך 23.04.14 מכר המערער לאלירז, בשלוש הזדמנויות, סטרואידים בסך כולל של 1,649 ₪.

התרשמותו של אלירז היתה כי התכשירים אינם מקוריים, ולמצער אינם באיכות גבוהה, ולכן חדל מלרכוש אותם.

על פי האישום השבעה עשר - במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אולם לא יאוחר משנת 2014, החל המערער באחסנה, שיווק, הפצה ומכירה של תכשירים מפרים וסטרואידים אנאבוליים אסורים, כמפורט לעיל.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, הפיק המערער הכנסות בסכומים הנעים בין מאות לאלפי ₪ בודדים בכל פעם, אך לא הפיק חשבוניות מס/קבלה בגין ההכנסות הנ"ל, כמתחייב על פי חוק. יוצא כי בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, ניהל המערער פנקסי חשבוניות ורשומים כוזבים, מאחר ולא כלל את מלוא הכנסותיו.

בשנים 2014-2018 השמיט המערער את ההכנסות שנבעו לו כאמור לעיל, מתוך הדוחות אותם הגיש לרשויות המס, והכל במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס.

סך ההכנסות אותן השמיט המערער הינו 697,197 ₪, כאשר המס החייב מתוך הכנסה זו הינו 131,644 ₪, אותו שילם המערער במסגרת הסדר ביום 27.2.20.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום כמפורט לעיל, המערער יודה ויורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, ויפנה לקבלת תסקיר שירות מבחן, אשר אין בו כדי לחייב את המאשימה. בין הצדדים אין הסכמות לעניין העונש, וטיעוני הצדדים ייעשו באופן חופשי.

תסקירי שירות המבחן

3. ביחס למערער הוגשו בבית משפט השלום שני תסקירים, אשר יפורטו בחלקם לאור צנעת הפרט.

על פי התסקיר הראשון, המערער עבד כמדריך כושר בחדר כושר, ובהמשך החל לעסוק בשיווק תוספי תזונה, השקיע רבות בתחום פיתוח הגוף, ולדבריו, השתתף בתחרויות, ייצג את המדינה בעולם וקיבל תארים חשובים.

המערער נעדר עבר פלילי ושלל שימוש בחומרים פסיכואקטיביים.

ביחס לעבירות בגין הורשע, התקשה תחילה להתייחס באופן מעמיק ולבטא אחריות על התנהלותו עוברת החוק, אך בהמשך, הודה בעובדות כתב האישום, והביע חרטה ואחריות על מעשיו.

לדבריו הרקע להסתבכותו בפלילים בתיק זה התבסס על התפתחותו בתחום פיתוח הגוף, ובמקביל לשאיפתו להצלחה ולביסוס מעמדו הכלכלי. לטענתו, הזכייה בתארים בתחום פיתוח הגוף הגדילה את הפניות אליו למכירת סטרואידים אנאבוליים.

על פי התסקיר, לטענת המערער, ענף ייצור הסטרואידים האנאבוליים החל להתפתח בשנת 2014, ובעצת חברו הוא החל לפעול לייצור התכשירים בכוחות עצמו, בשנת 2014 רכש מכונה לייצור הכדורים, אך נתפס על ידי המשטרה בסמוך לרכישה, ובשל כך לא המשיך לעסוק בייצור התכשירים, יחד עם זאת, המשיך לסחור בחומרים אלה, אותם רכש ממכריו.

לדבריו, לאחר כשנתיים רכש מחברו מכונה זזה, באמצעותה ייצר את הסטרואידים האנאבוליים. במקביל לייצור, עסק המערער במכירתם ונמנע מדיווח על הכנסותיו לרשויות המס.

המערער תיאר כי קיים העדר אכיפה של השימוש בסטרואידים האנאבוליים, ולפיכך לא העריך כראוי את חומרת העיסוק בייצור ובמכירת תכשירים אלה.

המערער שיתף כי ידע שמעשיו אסורים אולם היה קושי לעצור את עיסוקו בייצור ושיווק הסטרואידים האנאבוליים, ואמר כי אינו מעונין לחזור ולעסוק בתחום זה.

שירות המבחן התרשם כי לצורך הצלחתו הכלכלית המערער עשוי לפעול באופן פורץ גבולות, תוך טשטוש גבולות האסור והמותר, ומבלי להתחשב בתוצאות התנהלותו, וייתכן ואלו עמדו בבסיס התנהלותו ומעורבותו בעבירות.

לצד זאת, התרשם שירות המבחן כי לאורך השנים ניהל המערער אורח חיים מסתגל ומתפקד, כפי שבא לידי ביטוי בתפקודו התקין במסגרות לימודים ועבודה לאורך השנים.

עוד התרשם שירות המבחן כי מאז מעצרו חווה המערער טלטלה משמעותית בחייו, וכיום עורך מאמץ לשקם את חייו, ולהחזיר למסלול, דבר שבא לידי ביטוי, בין היתר, בתשלום חובותיו לרשויות המס וניסיון לשוב לתפקוד בתחום התעסוקתי.

שירות המבחן מעריך כי קיים עדיין סיכון מסוים להמשך התנהלות דומה בעתיד, בייחוד על רקע העובדה כי שב לעבודה בתחום זה כמאמן כושר. יחד עם זאת, נראה כי בהשתלבותו בטיפול יש כדי לצמצם את הסיכון הנשקף.

שירות המבחן המליץ על דחיית הדיון לתקופת ניסיון טיפולי.

בתסקיר השני, צוין כי המערער השתלב והחל בתהליך טיפולי בקבוצה, מהשתתפותו ניכר שיתוף פעולה מלא, והוא בעל מוטיבציה פנימית גבוהה יותר לעבור תהליך למידה והתבוננות אישי מעמיק.

צוין כי במפגשים תחילה ביטא המערער עצמו ממקום קורבני, אך עם הזמן ניכרת תנועה של ביטוי אחריות גדולה יותר מצידו, ויכולת לבחון מעורבותו והתנהלות באופן אחר מכפי שהיה רגיל עד כה.

שירות המבחן שוחח עם המערער אשר שיתף במאמצים שהוא עורך לניהול אורח חיים תקין ונורמטיבי כיום, והדבר בא לידי ביטוי בהפסקת העיסוק במכירת חומרים אנאבוליים כאמור, בחזרתו לתפקוד תקין בעולם התעסוקה בתחום אימוני כושר, ובשאיפתו להינשא מחדש ולהקים משפחה.

שירות המבחן מתרשם כי בתקופה האחרונה המערער החל בתהליך אישי משמעותי בדרך לשיקום חייו.

לאור כל האמור, ממליץ שירות המבחן להעמיד את המערער בצו מבחן למשך שנה, ועל מנת לעודדו להמשיך ניהול אורח חיים תקין ונורמטיבי, הומלץ לאמץ גישה שיקומית חינוכית בעניינו ולהטיל עליו של"צ בהיקף של 300 שעות, ובנוסף מאסר מותנה.

טיעוני הצדדים לעונש בבית משפט השלום

4. במסגרת הראיות לעונש הוגש מטעם המאשימה דיסק (ת/1) ובו תיעוד של החיפוש והתפיסה במעבדה שבבית המערער.

ב"כ המאשימה טענו לחומרת המעשים לאור מהות החומרים אותם שיווק המערער, חומרים האסורים לשיווק ע"י משרד הבריאות, ויכולים להוות סכנה של ממש לבריאות המשתמש, הן בהיבט הפיזי והן בהיבט הנפשי, עד לכדי תופעות של דמנציה, מאניה, התקפי לב ומוות.

נטען כי משנה תוקף לחומרת המעשים מתקבל עת המערער לא הסתפק בשיווק והפצה, הגדיל לעשות ובשנת 2017 ייבא סטרואידיים אנאבוליים מסין אותם רקח וייצר מהם טבליות ונוזלי הזרקה, חומרים חדשים שעברו שינוי על ידו, בכמויות להפצה מסחרית.

נטען כי המערער ערבב חומרים לכדי יצירת חומר חדש אותו מכר ללקוחות, וחילק את הסטרואידיים שקנה למנות קטנות אותן מכר, רקח אותם בטבליות ונוזלי הזרקה במחסן מלוכלך, בתנאים סניטריים לא נאותים הכל ללא פיקוח סנטרי, ללא בקרת איכות, ללא השכלה רפואית או ניסיון רפואי, ובאופן שהעמיד את לקוחותיו בסכנה בריאותית של ממש.

עוד נטען למימד חומרה נוסף, הנובע מהשיווק תחת המותג "בלאנקו", כשעל האריזות מדבקות שהכילו פרטם כוזבים על הרכב התכשיר והעובדה שהוא יוצר בקנדה, ותהליך תפוגה המתבסס על חומר הגלם והכל ליצור מצג כאילו מדובר במוצרים ואריזות של חברת "פארמה קום" המשווקת תכשירי תרופות באופן לגיטימי.

נטען למרמה כלפי הלקוחות, וכי המערער גרם להם להכניס לגופם חומרים מסוכנים הנחזים להיות חוקיים, והמערער היה מודע ואדיש לנזקים הבריאותיים שעלולים החומרים לגרום לאנשים שצורכים אותם, והכל למען בצע כסף.

נטען לפגיעה חמורה בערך החברתי של שלום הציבור ובריאותו, התבקש לקבוע מתחם עונש הולם של 4-7 שנות מאסר בפועל, תוך אבחון מעניינו של האחר באותה פרשה, והתבקש להטיל ענישה חמורה ומשמעותית.

ביחס לעבירות המס אשר באישום שבעה עשר, נאמר כי המערער הגיע להסדר עם פקיד השומה ושילם את חובו. נטען כי מדובר בסכום גבוה שהועלם, ואין מדובר רק בהעלמת הכנסה אלא בהגשת דוחות כוזבים תוך ניהול ספרים כוזב.

ביחס לעבירות המס התבקש לקבוע מתחם הנע בין 8-18 חודשי מאסר, והטלת קנס שינוע בין 70,000 ל- 100,000 ₪ וענישה נלווית.

התבקש לגזור את עונשו של המערער ברף העליון של המתחמים.

5. לטענת ב"כ המערער - המערער נעדר עבר פלילי, כל לקוחותיו של המערער היו מודעים היטב לחומרים שהם מקבלים ממנו, וחלקם בעלים של חנויות לתוספי תזונה, הם שנים בתחום, ומכירים היטב גם את החומרים עצמם.

נטען כי המערער עצמו השתמש בחומרים, והדבר מוכיח שהוא האמין שמדובר בחומרים יעילים שאינם מזיקים, וגם האנשים אשר התלוננו על פי כתב האישום על תופעות לוואי, המשיכו להשתמש בחומרים אלו, וב"כ המערער טען כי הוא סבור שחלקם משתמש בהם עד היום.

לעניין המעבדה נטען כי מדובר בחדרון לחלוקת החומרים לצורך אריזתם, וכי המערער שיתף פעולה.

ביחס לעבירות המס, נטען כי המערער הסיר את כל המחדלים, והודה בהזדמנות הראשונה.

נטען כי המערער אשר נמצא בהליך משפטי ארוך, שינה דרכו לחלוטין, חזר לתחום הכושר, מפעיל חדר כושר ולא נפתח נגדו תיק נוסף.

נטען כי המערער היה עצור כחודשיים, לאחר מכן היה במעצר באיזוק אלקטרוני כחצי שנה, ההליך המשפטי השפיע עליו ושינה אותו מהקצה אל הקצה, ואין סיכוי שהוא יחזור לבצע עבירות, וכך גם מצביע שירות המבחן.

המערער אמר כי השוק של הדברים הללו מתחיל משימוש עצמי, כי הוא החל לזכות בתחרויות ושמו הלך לפניו, התחילה דרישה, באו אנשים רבים הוא הכין אותם לתחרויות. לדבריו, חלק מהתחרויות דרש את השימוש בחומרים אלו וזה מקובל, זה היה תחום אפור, עדיין זה היה מותר בספורט הזה, והוא לא הרגיש שהוא עושה משהו שאינו בסדר. המערער אמר כי בשנתיים אלו איבד את הכל, את משפחתו, את ביתו את הקריירה ואת העבודה. לדבריו הקים סטודיו לאמון וייעוצי כושר ובניית תפריטי תזונה, ערך טיפול עם שירות המבחן והוא מקיים שם פגישה פעם בשבוע. המערער ביקש שבית המשפט יאפשר לו להמשיך בכך, והוסיף כי אם היה מבין את החומרה מראש לא היה נכנס לכך.

בית משפט השלום הורה על קבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות, והתקבלה חוות דעת חיובית.

גזר הדין

6. בגזר הדין סקר בית המשפט את נסיבות ביצוע העבירות ותסקירי שירות המבחן, נקבע כי המערער ביצע את מעשיו על אף הסיכון הכרוך למשתמשים בתכשירים, הטעה בדבר איכות התכשיר והחומרים המצויים בו, ופגע בקניינם של בעלי סימני המסחר, פגיעה כלכלית ותדמיתית למדינת ישראל, לא דיווח כחוק על הכנסותיו וגרם לפגיעה ישירה בקופה הציבורית ובעקרון השוויון בנשיאת נטל המס, ומכל האמור נקבע כי הדבר מעיד על פגיעה ממשית בערכים חברתיים מוגנים, וביניהם השמירה על בריאות הציבור, שלמות הגוף ופגיעה כלכלית, וכל זאת ברף בינוני גבוה.

בית המשפט הפנה לגזר הדין בעניינו של מר לירון וישניביץ, אשר נזכר בחלק מהאישומים, ציין כי חלקו בשרשרת

העבריינית הסתכם בשיווק ומכירת התכשירים ולא ניתן היה לייחס לו את היוזמה בהנעת המעשים, וכי חלקו של המערער גדול משמעותית.

לאחר בחינת נסיבות ביצוע העבירות והענישה הנוהגת, נקבע על ידי בית משפט השלום מתחם עונש הולם אחד לכלל העבירות, לרבות עבירות המס בהן הורשע המערער, הכולל מאסר הנע בין 12 ל- 36 חודשים.

נקבע כי לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולא.

בית המשפט בחן את נסיבותיו האישיות של המערער, העדר עבר פלילי, ניהול אורח חיים נורמטיבי, וקבע כי שליחת המערער למאסר תיפגע בו ובמשפחתו ובמקור פרנסתו.

נבחן ההליך הטיפולי אשר ערך המערער, והוא הועמד לזכותו לצד הודאתו המידית והבעת החרטה, כמו גם חלוף הזמן ועברו הנקי של המערער.

לאור כל האמור, הוטל על המערער, מאסר בפועל למשך 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו, מאסרים מותנים וקנס בסך 30,000 ₪.

טענות המערער בערעור ובערעור שכנגד

7. לטענת ב"כ המערער/המשיב:

שגה בית משפט קמא בקביעת מתחם הנע בין 12 ל- 36 חודשים, הרף התחתון של המתחם המתאים בנסיבות העניין, מתחיל ממאסר על תנאי ושל"צ.

לאור העדר פסיקה קונקרטית מתאימה, חרג בית המשפט לחומרה וקבע מתחם הגבוה בהרבה מזה שצריך, כדי לשמור על האיזון המתאים בין חומרת המעשה לבין העונש המתאים.

לכל היותר, היה מקום לקבוע רף תחתון של מתחם עונש הולם, הכולל מספר חודשים לריצוי על דרך עבודות שירות.

לא ניתן משקל ראוי להעדר עבר פלילי, להמלצות שירות המבחן, להליך הטיפול ולפגיעה האנושה של מאסר בפועל ממושך בהמשך שיקומו, וכך גם לא הובאו בחשבון פרק הזמן הממושך של האיזוק האלקטרוני, הסרת המחדלים והתמשכות ההליך.

בנסיבות העניין, ובהתחשב בכל הנתונים ובהליך המשמעותי שעבר המערער, היה מקום לסטייה ניכרת מהמתחם לקולא בשל שיקולי שיקום.

המערער היה במעצר חודשיים, ובאיזוק אלקטרוני תקופה ארוכה, ולמד את הלקח, כעת הוא אדם חדש ויש סיכוי גבוה מאוד שיצליח להשתקם כאזרח מן השורה ויקים משפחה.

לא הרבה מפריד בינו לבין עבודות שירות, שכן הוא נשפט ל - 12 חודשי מאסר בפועל, ובניכוי חודשיים מאסר העונש מועמד על 10 חודשים, וניתן לרצות עבודות שירות של 9 חודשים, ההתחשבות המתבקשת הינה של חודש מאסר בפועל. נטען כי לאחר בפרשה נגזר עונש של עבודות שירות. האינטרס הציבורי לא ייפגע מכך, עדיין מדובר בענישה משמעותית.

טענות המערערות בערעור ובערעור שכנגד

8. לטענת ב"כ המערערות/המשיבה:

גזר דינו של בית משפט קמא שגוי ואינו הולם את מהות מסכת העבירות המסכנות הבריאות שביצע המשיב במשך 4 שנים, בעצם הקמת מפעל יצרני עברייני לייצור סטרואידים אנאבוליים, שיווקם תוך הטעיית צרכנים ותוך גילוי אדישות בוטה לשלומם ובריאותם.

מתחם העונש שנקבע אינו נותן ביטוי הולם לשיקולי ההלימה ולנסיבות ביצוע מסכת העבירות אשר ביצע המשיב, על כלל ההיבטים ובעיקר היותן מסכנות בריאות. לא היה על בית המשפט קמא לקבוע את המתחם בהתבסס על המתחם שנקבע בעניינו של השותף, אשר מעשיו קלים לאין שיעור ממעשי המשיב.

בשונה ממעשי השותף שרכש מהמשיב את התכשירים והפיצם, המשיב הינו הרוח החיה והדומיננטית של ייצור ושיווק התכשירים האסורים. מדובר במי שיזם שרשרת מעשים עבריינית במשך 4 שנים, ייצר ושיווק תכשירים אסורים באופן שיטתי ללא הכשרה מתאימה או תנאים סניטריים באופן שסיכן את בריאותם ושלומם של המשתמשים, תוך ניצול מעמדו

בקרוב משתמשים, הטעייתם תוך גילוי אדישות בוטה לנזק שהיה עלול להיגרם להם ולנזקים שנגרמו להם הלכה למעשה.

הרף התחתון של המתחם אינו משקף נכוחה את היקף הנזקים הפיזיים שנגרמו למתלונן באישום 7, שענינם נשירת שיער, גודש בפטמות, שיעור יתר באיברי הגוף ופצעי אקנה. לא ניתן משקל כמתחייב לפוטנציאל הנזקים הפיזיים שהיו עלולים להיגרם לכל אחד מעשרת הצרכנים ששבו ורכשו מהמשיב את הסטרואידים, וכך גם לא ניתן המשקל המתחייב לפוטנציאל הנזקים הנפשיים שהיו עלולים להיגרם.

הפגיעה בערכים המוגנים הינה ניכרת וגבוהה, ונמשכה 4 שנים.

מקרה זה ייחודי בנסיבותיו, ומשכך, הפסיקה חסרה, ועולה קושי מהסתמכות בית המשפט קמא על הפסיקה, אשר שונה בנסיבותיה ומדובר בנסיבות ביצוע עבירה שם, שאינן מתוחכמות קצרות מועד ובעלות הפקת רווחים מהיקף נמוך מאלו שהפיק המשיב, וגרמה לנזקים מינוריים יותר ומרביתם הסתיימו בהסדרי טיעון סגורים.

ביחס לקביעת העונש, לא ניתן המשקל הראוי לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, וניתן משקל יתר להליך הטיפול קצר המועד.

נטען כי ב"כ המערער ערים להליכי השיקום, ולמועד ביצוע העבירה ביחס לגזר הדין, וביחס למועד הערעור, אך עדיין הענישה מקלה, המתחם מקל לעין שיעור, ואין להשוות בין מעשי השותף למעשי המשיב.

מכל האמור, התבקש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל- 7 שנות מאסר, ולהטיל ענישה בשליש התחתון של המתחם.

דין והכרעה

9. לאחר שנבחנו נסיבות ביצוע העבירות, תסקירי שירות המבחן, ת/1 המתעד את תפיסת המחסנים בהם המערער הקים מעבדה, גזר הדין וטיעוני הצדדים, המסקנה הינה כי יש לדחות את ערעור המערער, בעפ"ג 8333-01-22 ולקבל בחלקו את ערעור המדינה בע"פ 5746-01-22, כך שיוחמר עונשו של המערער/המשיב, ואך לאור הכלל כי אין זה מדרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין, לא תוטל ענישה המשקפת את מלוא חומרת המעשים.

תחילה לנסיבות המקיפות, ויש לומר המטרידות, של ביצוע השורה הארוכה של העבירות על ידי המערער.

כתב האישום המתוקן, כמו גם התיעוד במסגרת ת/1, מעלים תמונה חמורה של מי אשר במשך כארבע שנים מבצע

שורה ארוכה של עבירות אשר יש בהן פוטנציאל של ממש לפגיעה בגופם ובנפשם של רוכשי המוצרים אשר הוא מייצר במעין מעבדה במחסן נטול כל סניטציה מינימאלית.

בעצם ייצור החומרים האמורים ללא הכשרה, ללא הסמכה, וללא תנאים נאותים, בחר המערער, מתוך בצע כסף, להעמיד בסכנה של ממש את רוכשי המוצרים הללו, אשר הוא ייצר בתת תנאים.

אין מדובר באירוע חד פעמי, אלא בכך שהמערער באופן שיטתי מקים מעין מפעל קטן במעבדה קטנה, ומייצר חומרים בעלי פוטנציאל סכנה של ממש.

ודוק, לא רק בפוטנציאל סכנה מדובר, אלא כפי שעולה מכתב האישום, באישום השביעי, המוצרים אשר מכר המערער גרמו בפועל לתופעות לוואי קשות, כמפורט לעיל.

גם בכך לא היה כדי להרתיע את המערער, או לגרום לו לחדול ממעשיו, ואם לא די בכך, הוא אף אומר לאותו אדם אשר נפגע מהתכשירים, כי בתופעות הלוואי יש כדי להעיד על אפקטיביות התכשירים.

תעוזה זו של המערער לומר דברים שכאלו למי אשר סובל מתופעות לוואי שכאלו, מעידה על כך שכל אשר עמד לנגד עיניו הינו רצונו להרוויח כספים, ויהא המחיר, בפגיעה בבריאותם ובנפשם של קורבנותיו, אשר יהא.

ביחס לאותו האישום השביעי, בזמן המכירה, שיווק המערער את התכשירים שמכר ככאלו שהינם ממקור אירופי או קנדי. מצג שווא זה אשר הוצג גם כלפי אחרים כמפורט באישומים האחרים דלעיל, גרם לכך שקורבנו של המערער, סבר כי מדובר בתכשיר שיוצר כחוק.

המערער אם כן, במרמה וכזב, יוצר מצג שווא, מוכר תכשירים אשר מיוצרים בתנאים לא תנאים, במרמה, משווקם כתכשיר ממקור אחר תוך יצירת מצג כי הם מיוצרים כחוק, וכאשר בא אליו נפגע עם תופעות לוואי קשות, המערער גם באותו שלב אינו טורח לומר את האמת, אינו טורח לגלות לאותו נפגע את התוכן האמיתי והמדויק, ואת אופן ההכנה המדויקת, של אותם תכשירים אשר הוא מכר לו במרמה, ומוסיף על פשעו בכך ש"מרגיע" הוא את הקורבן באומרו לו שהתופעות הללו מעידות אל אפקטיביות התכשירים.

10. דומה כי הדברים הללו מדברים בעד עצמם, ומלמדים על החומרה היתרה, לא רק בהיבט הכספי הכלכלי, אלא בהיבטים של פגיעה בפועל, לצד פוטנציאל פגיעה רחב היקף, בגופם ובנפשם של קורבנות המרמה והכזב של המערער.

מדובר בכמויות מסחריות וגדולות מאוד של חומרים שונים, אשר המערער מכר בכזב למשתמשים תמימים אשר נפלו קורבן למסכת המרמה שנקט.

צפייה בסרטונים אשר במסגרת ת/1 המתעדים את החיפוש והתפיסה שנערכו במעבדה שהקים המערער, מעלה כי המערער הקים מעין מפעל קטן לייצור, אך מפעל זה נטול כל תנאים בסיסים סניטריים מינימאליים ליצור תכשירים לצריכת אדם.

כך על פי הסרטון המסתיים בספרות 895 - מדובר למעשה במעין מחסן אשר לא ניתן לומר בשום אופן כי התנאים אשר בו יכולים לשמש לייצור תכשירים כלשהם, ארגזים וקופסאות פלסטיק נמצאים בערבוביה, שקיות אבקות, קופסאות עם אבקות, בקבוקי פלסטיק, והכל נחזה להיות נטול כל סניטציה מינימאלית הנדרשת למוצרים אשר מיועדים לצריכת אדם.

מדובר במקום אשר בו בקבוקונים, אבקות, כדורים, קרטונים, ואבק רב, חלק מהדברים על הרצפה, נמצאים שם פריטים שונים המאוחסנים בו.

הסרטון המסתיים בספרות 896 - מתעד כניסה למחסן שני של המערער, וגם בו נצפים חפצים רבים, חלקם על הרצפה, ארגזים, בקבוקים, מכונות, כלים, בקבוקונים, מכשירים, ארגזים המכילים בקבוקים עליהם תוויות שונות, קופסאות הנחזות להיות קופסאות של כדורים ועליהן הכיתוב BLANCO, טבליות, ארגזים הכוללים טבליות רבות, חלק מהדברים מונח על הרצפה, וגם כאן קיים קושי לומר כי מדובר בתנאים אשר יש בהם תנאי סניטציה ראויים. בנוסף, צולמו כמה חבילות של מדבקות בצבעים שונים, עליהן מופיע הכיתוב Testoviron.

11. מכתב האישום רחב ההיקף עולה כי מעשיו של המערער כוללים פגיעות בערכים מוגנים בכמה וכמה מישורים שונים זה מזה, וכל אחד מהם בנסיבות חמורות וברף גבוה של פגיעה בערכים המוגנים.

כך, פגע המערער בייצור ובמכירה בערכים המוגנים של שמירה על בריאות הציבור ושמירה על גופו ונפשו של אדם.

לצד אלו, פגע המערער, במרמה שהעמיד אל מול קורבנותיו, פגיעה כלכלית בקניינם, תוך שהטעה אותם, וגרם להם לסבור שמדובר במוצרים המיוצרים בתנאים אחרים, במדינות אחרות, ע"י גופים אחרים.

זאת ועוד, המערער פגע גם בזכויות של בעלי סימן המסחר, השתמש במוניטין של חברת תרופות, ייצר מצג כוזב בדבר מותג אשר ציין כי מיוצר בקנדה ולא בתת תנאים במחסן של המערער.

אם לא די בכל אלו, הרי שהמערער אף לא הפיק חשבונות מס קבלה בגין הכנסות בהיקף גבוה, השמיט הכנסות בכוונה להתחמק מתשלום מס, ובפועל התחמק מתשלום המס, עד אשר לאחר מכן, בעת שההליך בתוקפו, שילם את חובו.

12. בהינתן הנסיבות החמורות של ביצוע העבירות, באופן מקיף, סדרתי, משך כארבע שנים, ותוך ייצור ומכירת אלפי מוצרים לקורבנות תמימים, אין אלא לומר כי מדובר בפגיעה בערכים המוגנים, ברף גבוה ביותר.

אין מדובר באירוע נקודתי, אין מדובר במכירה יחידה, אין מדובר אך בפוטנציאל נזק אלא בנזק של ממש שגרם המערער, ומדובר במסכת של ייצור ומכירה, תוך התעלמות מהסכנות הכרוכות בכך.

המענה העונשי ההולם סדרה כה ארוכה של עבירות חמורות, מחייב מאסר בפועל משמעותי וממושך.

המענה העונשי ההולם צריך לבוא לידי ביטוי במתחם, ורף תחתון של 12 חודשי מאסר, אינו משקף, אף לא במקצת, את מלוא החומרה ואת המענה ההולם לעבירות אלו.

אכן, מקרה זה ייחודי במובן זה שהפסיקה עד כה עסקה במקרים בודדים, או בנסיבות חמורות פחות, אך אין בכך כדי למנוע מענה עונשי הולם לחומרה במקרה זה.

בהינתן האמור לעיל, אין לומר כי עתירתה העונשית של המשיבה, הן לעניין המתחם והן לענישה במסגרתו, מחמירה.

לצד הצורך בקביעת מתחם עונש הולם מחמיר יותר, גם היה מקום ליתן משקל רב יותר, בענישה במסגרת המתחם עצמו, לשיקולי הרתעת היחיד ושיקולי הרתעת הרבים.

באשר לשיקולי הרתעת היחיד - גם כאשר ניתנת הדעת להליך הטיפול המסוים אשר עבר המערער, ניכר כי גם עתה אין הוא נותן את מלוא הדעת למשמעות הקשה של מעשיו ולחומרתם.

כך, בטיעונים לעונש בבית משפט השלום, נטען מטעמו כי כל לקוחותיו של המערער היו מודעים היטב לחומרים שהם מקבלים ממנו, וחלקם בעלים של חנויות לתוספי תזונה, הם שנים בתחום ומכירים היטב את החומרים עצמם.

דברים אלו לא רק שמעידים הם על קבלה חלקית של האחריות, אלא שהם אף בבחינת הוספת עובדות ונסיבות על אלו שבכתב האישום המתוקן, ואין להתיר הבאת נסיבות ועובדות נוספות כאמור.

כתב האישום מציין במפורש את מסכת המרמה וההטעיה שהטעה המערער את כל לקוחותיו המפורטים בכתב האישום, ומדובר בשורה ארוכה של לקוחות.

טענה כי לקוחותיו היו "**מודעים היטב**" לחומרים שהם מקבלים, סותרת לחלוטין את כתב האישום המתוקן המפורט לעיל. הדברים ברורים ואין מקום להרחיב על כך.

אם לא די בכך, הרי שהמערער עצמו אומר כי לא הרגיש שהוא עושה משהו לא בסדר, כי מדובר היה בתחום אפור, ועוד טענות מסוג זה. בהקשר זה יש לציין את העובדה שמספר שנים קודם לכן, מערער זה החל בניסיון קודם להקים מעבדה

כאמור, נתפס על ידי המשטרה, ואותה עת הפסיק לעסוק בייצור אך המשיך לסחור, ובחלוף שנתיים רוכש הוא שוב מכונה זהה באמצעותה הוא מייצר את התכשירים.

המערער ידע גם ידע על האיסור לעשות את מעשיו, מי אשר נתפס ע"י המשטרה, אך חוזר ומבצע זאת, יש לדחות מכל וכל את טענתו על כי לא היתה לו ידיעה.

העובדה שהמערער לא נרתע ושב להקים מעבדה, למרות שקודם לכן נתפסה מכונה קודמת שרכש לייצור כדורים, מביאה למסקנה כי צריך להינתן משקל בעניינו של המערער, גם לשיקול הרתעת היחיד.

בנוסף, היה מקום ליתן משקל להרתעת הרבים, שכן מדובר במעשים המסכנים את הציבור, והצורך להגן עליו מחייב הרתעה על כי ידע מי אשר מבקש לייצר חומרים שכאלו, באופן שכזה, בניגוד להוראות החוק, ללא כל תנאים סניטריים מינימאליים, ותוך מרמה והטעיה של הרוכשים התמימים, כי יכול ולמעשיו תהיה משמעות עונשית חמורה.

13. באשר לעניינו של האחר אשר היה שותף לחלק מהמעשים - מעיון בגזר דינו מיום 16.7.20 בת.פ. 22402-11-18 עולה כי אין מדובר במי אשר מעשיו בחומרה או בהיקף כפי מעשי המערער. נקבע מפורשות כי אותו אחר אמנם היה חלק בשרשרת העבריינית, אך לא היה היוזם והיוצר שלה, ונקבע מפורשות כי **"אין מחלוקת כי חלקו של נתי בן משה, המייבא והמייצר, גדול ומשמעותי מזה של הנאשם ויש לתת לכך משקל הולם במסגרת גזר הדין"** (עמ' 34 סעיף 19(ג) לגזר הדין) בעניינו של האחר נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל- 20 חודשי מאסר, והוטל עליו מאסר של 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות מאסר מותנה וקנס בסך 10,000 ₪.

המערער הינו היוזם, הינו הרוכש של חומרי הגלם והמכונות, הינו זה אשר הקים את המעבדות וייצר את המוצרים, הוא אשר הינו הגורם המרכזי והמוביל, ואין כל מקום לגזירת עונשו מעונשו של האחר.

חומרת מעשי המערער, נסיבות ביצוע העבירות על ידו, וריבוי העבירות, כל אלו עולים כמה מונים על מעשהו של האחר.

סוף דבר

14. לאור כל האמור, המסקנה הינה כי הענישה אשר הוטלה על המערער מקלה עימו באופן משמעותי, ומחייבת התערבות ערכאת הערעור.

גם כאשר ניתנת הדעת להליך הטיפולי המסוים שעבר המערער, ולשיקולים עונשיים הקשורים בשיקומו, עדיין על הענישה לאזן בין השיקולים הללו לבין האינטרס הציבורי המגולם בהליך, והמחייב הבאה במסגרת השיקולים את הצורך במתן מענה עונשי הולם, שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, וכן שיקול הגמול.

הענישה להלן אינה ממצה את מלוא חומרת הענישה הראויה למסכת מעשיו של המערער. לצד הצורך בהחמרת הענישה אשר הוטלה על המערער, יש לתת מקום מסוים גם לקבלת האחריות על ידו, הגם שהינה מסויגת, ולהליך הטיפול שער, ובנוסף לכל אלו, לא תוטל מלוא הענישה המחמירה הראויה, לאור הכלל לפיו אין זה ממנהגה של ערכאת הערעור למצות את חומרת הדין.

אשר על כן, ערעורו של המערער בעפ"ג 8331-01-22 נדחה.

ערעור המדינה בע"פ 5746-01-22 מתקבל בחלקו, ועונש 12 חודשי המאסר אשר הוטל על המערער בבית משפט השלום יוחמר.

עונש המאסר בפועל המוטל על המערער יהיה למשך 30 חודשים, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

שאר רכיבי גזר הדין יישארו בתוקפם.

המערער יתייצב לתחילת ריצוי המאסר ביום 3.7.22 שעה 08:00 במתקן הכליאה דקל.

מוצע למערער לעבור הליך מיון מוקדם.

ניתנה היום, ב' סיוון תשפ"ב, 01 יוני 2022, במעמד הצדדים.

רחל תורן, שופטת

יואל עדן, שופט

רויטל יפה-כ"ץ, נשיאה
אב"ד